

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 12, II. пов.
Ковто потт. п. 143.122.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Гол. Редактор: приймає
від 11-12 год. невідлучно.
Гуртом не приймається.

ПЕРЕДПОДАТА:
Місячно в ціну 470 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Австрії 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр.,
Італії 750 лір, Німеччині 750
зм., Швеції 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. с., Ру-
муни 120 лей, Болгарії 750
лв., Азії 750 зл., Японії
1000 ієн.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Відкладена конференція.

Як важко розаброюватись...

У Женеві 15-го п. м. мали зібратись великі та менші держави для підготовчої наради щодо одної з найважливіших справ для світової спільноти: — конференції для розаброювання. Тимчасовим секретарем Лиги одержав фронтирне прохання від Франції, Італії, Японії, Чехословаччини та Уругваю, щоби конференція відкласти. На тему цього бажання європейська преса завела палку дискусію: хто в дійсності є головним винуватцем такого загасання справи і які причини спонукали деякі держави стриматись від подорожі до Женеви. Першу вину скидають на Францію, яка перша поклала свій підпис на згаданій документі.

У відповіді на ці закиди французький уряд каже офіційно так: "Ніколи я не могло бути, бо принципово відкладення є непереможним, особливо, Н. Йоголоваю що є те, що Німеччина не погодились свого вступу до Лиги є передумовою для всієї міжнародної політики. Договори не мають ніякої практичної вартості, як довго Німеччина не належить до Лиги, а також безварті для Німеччини. Другою причиною відкладення конференції є становище японського уряду. Після нещадної смерті прем'єра Като, мусили утворити новий уряд. Представники Японії в Лізі мусять одержати нові інструкції. Присутність Японії при нарадах над проблемою розаброювання є майже так само важкою як присутність Німеччини. Третьою причиною є те, що не позинно бракувати на конференції РСРР. Про суперечку Радянського Союзу з Швейцарією можна думати що хто хоче, але ясно, що постанови про європейське розаброювання не мають без співучасті Росії ніякого гласу. Щодо цього думка в Лізі гласить є така одназначна, що ради-чати вже над тим, щоби конференцію перенести до якогось французького міста недалеко швейцарського кордону. Цей вихід візьмуть, річ ясна на увагу шойно тоді, коли Чичерін не буде в силі порозумітись зі швейцарською союзною радою".

Кажучи коротко: загально-політична ситуація не є пригода. Зі становищем Франції погодилась Англія. Хоча конференція для розаброювання має бути тільки підготовчою нарадою — коли зараз при першій вільній думці виринуть усі розаброювальні інтереси, дальші конференції можуть бути втрачені. Члени наради в особі представників держав знають собі справу, що всі рішення повинні бути солідарні.

Розаброювання мусить бути вислідком загальної потреби: доброї волі і почуття безпеки. Всі незаступні наради будуть шойно переважною атмосферою цієї доброї волі та безпеки.

Конференція розаброює мусить скласти цілий складний кодекс законів, згідно з якими держави будуть приневолані погоджуватись з ним, об'єднувати поступово свої зусилля. А в парі з цим мусить бути прояснення атмосфери, в якій 19 народів почувають себе беззахисніми, приставши до загального договору, ніж дотелер, коли мають за собою армію і досліди конференції.

Не диво, що великі держави заявляють ширю про своє небагоголене до наради над такою запутаною проблемою.

За океаном.

З діяльності Об'єднання "Ація" Назарук.

Філадельфія 16. січня 1926.

Об'єднання українських національних організацій в Америці, закінчуючи з кінцем 1925 року третій рік своєї діяльності, вийшло комунікат, в якому сформулює, що ідея, яку воно заступає, знайшла серед американсько-українського громадянства велике розуміння. "В новому році — кажемося там — будемо далі продовжувати нашу працю, якої головна мета: нести матеріальну допомогу нашим економічним організаціям в краю та підтримувати і тут і там незалежницьку політичну лінію. Наша велика шль асидує собі в Америкі щораз то більше прихильників, промовець собі шлях до всіх американських громадян, товариств та осіб і дає нам можливість вірити, що ідеєю і солісною працею притягнемо в новім році до своїх рядів нові кадри свіжих сил. З тою надією вступаємо в четвертий рік діяльності Об'єднання. Всім нашим прихильникам ширю дякуємо за їх жертвенність та працю в користь Рідного Краю. Дякуємо в ім'я своєї і в ім'я Рідної Землі."

І справді Об'єднання в м. р., як і в попередніх, вивело не малу організаційно справності, хисту й енергії та придбало поважну скільки гроша на старокраєні шлі, зокрема на українське приватне шкільництво. Як не важко було зократи ці гроші між українськими емігрантами в Зєдинених Державах, а всеж такі акція Об'єднання не агазала ніколи і воно може похвалитися дійсно позитивною роботою

для добра рідної спави. Ця, волюнтіст, в першій мірі асидує міткого проволу, а дальша й тих кол, що підтримували матеріально захода і працю Об'єднання. Сьогодні Об'єднання є дійсно нашою найважливішою, провідною установою за Океаном, не дивлячись на силу-силенну ворогів по ліній і правій стороні, які бажали б конче підкопати і збити авторитет і довіру до цієї впливистої організації.

В останньому часі Об'єднання розвинуло живу акцію за кодовою на Рідну Школу, визнаючи кожну громаду візанта несе дохід а кожди на агазую цілі. Ця акція не проинула без підтримки, бо зі всіх усюдів надіаються до Об'єднання збирки з кожди на Рідну Школу, які разом будуть переслані до Л. зо. ва. Так само поведло Об'єднання агітацію за підпискою акцій Зєднаного Банку Глобального. Агінція позинна увінчатися успіхом, бо Земельний Банк заповні в американських українських газетах, що всі свої операції веде в долларах, отже тепер виключної страти, при есен-туальній зміні курсу польського золотого.

При кінці подаємо до відома родичів жертв, які насліді до Об'єднання в місяці грудні м. р. З загального приходу в тому місяці в сумі 3,766-90 доларів приділено по призначенню жертводавців на: Земельний Банк Глобальний 2,195 доларів, Рідну Школу 300, голодуючих 200, інвалідів 200, сиріт 100, політичних в'язнів 100, т-во "Прогресива" 50, хорих стрільців у шпиталі в Штернберку на Мораві 50 доларів.

Ми вже зазначили вище, що проти Об'єднання виступають на американському ґрунті всілякі люди з ліва і з права. Ріжний професіональним киричникам з ліва ми вже й не дивуємось, але годі нам такі поминувати мовчки той "акція", яку розвиває проти Об'єднання Назарук. Виконавши собі у Відні відомого донощика Ранда, дозвіши своєю працею в Канаді до того, що вона нині дає менш на Рідну Школу, як українська еміграція в Чехословаччині — взяла телер до такої самої "праці" в Зєдинених Державах. Відколи він сидить у Шیکاго, де є його домена, нема звігати навіть колади на Рідну Школу, бо всі гроші йдуть на пресовий фонд його органі "Січ". Загалом фонд на край не можна добути ні одного цента! Замість скріпити "Січ" і заваляти її до праці й жертв для краю, він каже їй присягати на Скоропадського і тиги в наших людей кожний цент виключно на свою газету та свої льокальні шлі. І то тепер, коли в Галичині така скрута й нужда!

В найближніх часах асидує Назарук запланувати й проги УНДО, не гірше, як Цєглинський. Особливо не подобається йому становище УНДО в земельній справі (завжди без виступу!), як і те, що УНДО "не визнає правного гетьмана" Скоропадського, якого він помагав вилити власними руками... Розуміється, ні Об'єднання ні УНДО така кириця поважає асидувати на нього, а всеж є деякі наскитичні, маловироблені елементи, які йому вірять, закинувшись у відрапу від життя касту і поза гетьманством нікого й нічого знати не хочуть. Черепак люди! і збробува акція на пекучі красні пограба не йде так, як її полягає, і мусимо неспотрібні страти в сакому українському житті в Америкі, бо "акція" Назарука викликала нове розбиття наших сил і нові непорозуміння. о.

По широкому світі.

Англія буцім-то мала вжити паходів у Франції, щоби не розабдувати у пресі справи фальшованих малярських банкіотів, вказуючи на мотиви, чому це може мати шкідливі загально політичні наслідки.

Німеччині приймуть до Лігівіації йоворно шойно в половині марта.

Протест поета податківця ухвалення нових французьких урядом висловив париське купецтво одностайним демонстраційним страйком зачинивши всі крамничі.

Машину до фальшування 1900 франк. банкнотів найшли такі в державним Картографічним Інститути в Будапешті підчас нової ревізії, в якій брала участь французька поліція. Факт, що дотеперішні ревізії не дали ніяких вислідів стає підставою до висновків, що малярська поліція хопла затерти сліди співучасті уряду в фальшіванні справі.

З польських справ.

Новий проект закону про збори, прийнятий сеймовою конституційною комісією, ще не скінчився і є предметом дискусії. Прийняли покищо таку статтю 18: "Всякого рода візди можна розити на підставі принципів, які обов'язують щодо публичних зборів. Повинні докласти про візди в зачиненні льокаліях і передкласти прохання за дозволом на віча під голим небом треба до трьох днів до адміністраційної місцевої влади і-ї інстанції. Цей закон не торкається звідів передзачених у статутах організацій, що існують легально."

Іос. Грабський буаш. прем'єр подає у суд депіш "Ржепчосполіту" за особисті напади на нього.

Мед. час. "Діло" в. Львів. Пр. 02-26.
В Інституті медично-фармацевтичній Польської асидує окремий катеру мави на милозвучний прохання при тій же мави, де мави асидує зокладення в скарбівні "Діло" в. 24 (10704) є мави 3. лютого 1926. року і подіається: 1) На мави одержали тій асидує (скаж) од мави од мави: 34. (Клав-ду), 2) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 3) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 4) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 5) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 6) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 7) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 8) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 9) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 10) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 11) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 12) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 13) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 14) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 15) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 16) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 17) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 18) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 19) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 20) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 21) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 22) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 23) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 24) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 25) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 26) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 27) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 28) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 29) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 30) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 31) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 32) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 33) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 34) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 35) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 36) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 37) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 38) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 39) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 40) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 41) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 42) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 43) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 44) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 45) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 46) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 47) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 48) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 49) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 50) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 51) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 52) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 53) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 54) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 55) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 56) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 57) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 58) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 59) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 60) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 61) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 62) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 63) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 64) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 65) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 66) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 67) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 68) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 69) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 70) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 71) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 72) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 73) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 74) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 75) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 76) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 77) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 78) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 79) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 80) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 81) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 82) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 83) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 84) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 85) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 86) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 87) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 88) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 89) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 90) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 91) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 92) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 93) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 94) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 95) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 96) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 97) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 98) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 99) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 100) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 101) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 102) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 103) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 104) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 105) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 106) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 107) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 108) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 109) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 110) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 111) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 112) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 113) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 114) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 115) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 116) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 117) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 118) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 119) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 120) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 121) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 122) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 123) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 124) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 125) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 126) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 127) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 128) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 129) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 130) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 131) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 132) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 133) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 134) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 135) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 136) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 137) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 138) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 139) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 140) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 141) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 142) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 143) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 144) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 145) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 146) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 147) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 148) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 149) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 150) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 151) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 152) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 153) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 154) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 155) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 156) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 157) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 158) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 159) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 160) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 161) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 162) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 163) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 164) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 165) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 166) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 167) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 168) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 169) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 170) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 171) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 172) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 173) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 174) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 175) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 176) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 177) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 178) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 179) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 180) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 181) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 182) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 183) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 184) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 185) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 186) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 187) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 188) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 189) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 190) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 191) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 192) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 193) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 194) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 195) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 196) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 197) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 198) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 199) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 200) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 201) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 202) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 203) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 204) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 205) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 206) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 207) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 208) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 209) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 210) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 211) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 212) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 213) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 214) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 215) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 216) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 217) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 218) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 219) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 220) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 221) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 222) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 223) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 224) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 225) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 226) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 227) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 228) між мави мави мави мави, в. р. 34. (Клав-ду), 229) між мави мав

З доусадом Вадзівачої Спілкі. Шко* Дьліа, Рінэх н. 10

АДМІНІСТРАЦІЯ.

У лондонських політ. водах д

и Лесов в своем составе имеет

и Лесов в своем составе имеет

Наївний апель.

Часом появляються у польській пресі своєрідні та ізольовані погляди на польсько-українські відносини в Польщі. Це буває рідко, а діється переважно в моментах, коли Польща нездужає. Тоді нескі дублінські, або й просто менше або більше письменні люди шукають причини недуги. Почуваючи себе польськими патріотами, ті люди намагаються навіть лічити свою державу саме при допомозі своїх власних методів лікування, нічим-ли словами при допомозі своїх власних проєктів усунування причини недуги. Одні з них мають відвагу диспутати з відкритими шоломами. Такі під статтями підписуються та критикують політику і все одно-ацімо доходять до висновку, що причина такої чи іншої, несправедливої чи алії польської політики у відношенні до України коріниться не серед поляків — а напакі все бере початок у ворожій поставі українців до Польщі. Кінець кінцем доходять до висновку, що кожочасна політика усіх польських урядів

була правильна. Інші забирають голос у тих справах анонімово.

Черговою появою того роду є стаття під назвою: "Змінім політику!", яку приніс львівський "Вісник" з дня 5. лютого ц. р. Напруги та шкідливості для Польщі польсько-українські відносини — ось тема статті. Автор не виступив з відкритим шоломом, отже не підписався під статтею, а скрився за криптонімом. Нічого не каже про цього і редакційна замітка, яка зазначає, що він видатний польський публіцист. Сама стаття належить безперечно до рідких появ у польській пресі, та має на перший погляд деякі признаки протевезезіння, але не поляків, а автора. Та коли й приглянутися ближче, то вона грішить великою наївністю і то тим більше, що має характер апельсина, тобто відозван, про що свідчить сама назва. Часом і наївність симпатична, але тоді, коли в ній є бодай дещо доза широкости. В даному випадку цього нема. Про те свідчить наприклад сам вступ:

"Цей захлик шлюком не відноситься до С. Скішського, хоч його методи австрійської дипломатії дійсно так багато до бажано, що можуть задовольнити хба тільки його прихильці, або людей, що вважають дипломатію за гру пустимі драмами. Тим разом маємо на увазі Русів (I) зі Східної Малопольши (I), у від-

ношенні до яких п. міністр теж проявляв, маючи їх на поталу угоди з Жидів!"

Понинувши саму номенклатуру, якої автор придержується послідовно в цілій статті, слід направду подивлятися наївності того "видатного" польського публіциста, що все ліхо в політиці Скішського у відношенні до України зводять аж раз до угоди в Жидів. Це характеристичне розумування кожного поляка, що навіть тоді, як відкрисало, старався звалити вину за нього на когось третього. Ще пікнігішнішим є фікці, що за зміною політики апельс автор до "Русинів".

"В чому ж залягає причина до нашої спільної польсько-русської політики, що і є свідомістю — питає автор і одразу ж від-повідає: Відбудування до деякої міри нашої коліїв, спільну з Українцями державу, ми уявляли також спільні історичні буди. Були ці неперорозуміння не воля-ського народу з українським, але Конат-чини з Річчозполіткою... була вона бороть-бою одної кляси!"

"До загосередженні боротьби причекаєся великим неперорозумінням та неперорозумін-ням спільних проявів і їх наслідків. Ми вели політику на коротку мету, позбуваючи, що руйнуємо власними руками спільний дім, щоб по зруйнуванню дати змогу собі-саму його загорнути! По польській стороні стала до боротьби мужавка іна алазі, а по-стороні України став народ. Такими чином класова боротьба переки-налася в народова, а наслідок був дуже сумний: одні і другі позали в руки не-можлимих ворогів. Ми аспірали вирокіть-ся з ворога, бачили Українців від Збуча до Дніпра і від Дніпра аж до російського Харкова остали в незгоді — політичній і ду-ховній. Невелика частина українського на-роду остала в границях новообудованої Польщі. Українська суспільність в Схід-ній Галичині, підтримувана ворогами в не-изахисти до польського народу, хоті-ла частково найбільше політично осамосто-млено, дала собі прізвисько великим на-дям і великим ідеалам — створення власної де-ржави. В націоналізмі значення України-такої держави ніколи не мали, але на-зачежно щастяє фініче їх поселення, в дуже доганим умовах, дає їм право до осамостення власної держави. Одначе не ма-ють її та довго ще жити не будуть, бо мають ґрунт під будовою, але не мають

НА КАРНАВАЛ
найбільший вибір жіночих
матеріалів поручає
по дуже знижених цінах
ФІРМА
АНТІН УВЕРА
Львів, вул. Галицька 10.

ТІЛЬКИ 4 СЛОВА
ПАСТА
ПІРУС
СВІТОВОЇ
СЛАВИ

будівельного матеріалу. Такий матеріал можуть Українці використати на будув-тільки в Польщі. Але там, де побити-ся свадетися, неможлима поща!"

Все наведене — це мотиви для ви-сновків. У тих мотивах автор ана-лізує історичні прозеви, як звичай-но, тенденційно і суто по польськи. Та найзабавніше те, що весь ви-звольний рух нашого народу звод-ить до несправності поляків, яку штучно розвивали та підсилювали польські вороги. До того самого ажрекла зводять він і українські національно-державні ідеали. Тут розкриває автор цілу пропасть зло-би та національно-польського шовінізму, дарма, що він намагається його укрити та замаявити. Всі інші розумування автора доказують хі-ба про його нагдо вже владуючу в очі поверховність. Та перейдімо до висновків.

"В імє своєї власної дальшої і ближ-шої будучини Українці повинні погодити-ся існуючим політичним станом як з ко-нечністю, з якої покимо нема виходу. Ні Польщі, ні ніяка інша держава, як по-літичний організм не дозволяє на те, щоб в лоні того організму міг існувати інший зі самостійницькими аспіраціями, бо це було би творенням підстав для розпа-дання державної єдності. Але в тому стількому організмі, що ім забігаєть-культурній розвиток в найширшому роз-мірні, вони повинні та мають право прачувати не до абстемії, але до опану-вання в тому організмі найвищих гідно-стей. Але ніякий уряд не може допустити до співпраці своїх ворогів, якщо не має до них абсолютного доміра. Без того доміра співпраця не тільки неможлива, але й небезпечна. Треба тому вернути до польсько-української політики, яка існу-вала перед козацькими війнами!"

Виходить те, що ми зазначили на початку. Автор вповні оправдав польську політику у відношенні до українців саме у тих висновках. Ви-ходити, що все було би прекрасно, все якнайлучше уложилось би, як би не апергість Українці. Цеж во-ни не хочуть свого власного добра. Мабуть у своїй наївності автор допустився надмірного вияву шир-ности, коли за зразок польсько-української політики поставив по-літику часів, що попереджували козацькі війни.

Кінцевий акорд статті просто іди-лічний

"Польський папір — каже автор — скін-ний доматитися від уряду співпраці Укра-їни в уряді, але треба, щоб Русини пошекли своє попередняє стиснення. Вож тільки таким шляхом дідемо до ре-алізації української угоди від Галича до Харкова!"

3 польського сойму.

Засідання з 3. лютого.

Перех постановленням до денного по-рачку відіслав в першому читанні до складової комісії законопроект про зміну розпорядку президента держави до того, як виконання банкових чинів істий і нагаду-лад ними, як також законопроект про по-даток від докляки.

З черги реферувал поє Хеліон-ський законопроект про стамітний п-паста, якого тенденція — покращити в до-тектівний хаосом. Після дискусії праче-то законопроект у другому читанні праче-з кількома поправками.

Потім ухвалено резолюцію військово-комісії, якою визнається уряд заставити будув нових мушкетерів заводу під ім-ством Люблинським. Дошну дискусію викли-кала справа продовження прав м. Львова і Кавказу побирати самостійній захарав-политик. В голосуванні 107 голосами про-ти 93 ухвалено продовжити не право до 30. червня ц. р. (таку саму поправку праче-ла передіти сенат).

Прочитав дос. Надзавдковський, мотивував нагдо внесення ППС, в справі публічних аквентів про кошти промислової прохуції. Нагдність внесення прийнято і відіслав його до промисловотого розма-ної комісії.

На тому ж засіданні поєні українського клубу востаннє нагдо внесення в справі невиконання урядом постанови соймо-ного закону (ст. 24 і 26) з 26-го вересня 1922, що до захо-ження українського ун-верситету. Внесення не підписав після націоналічних меншостей. До цього внесення долучено законопроект в справі заложення українського ун-верситету у Львові, який складається з 11 точок.

Дбаймо про архітек-турне мистецтво.

В обороні прав ініціативи.

Недавно вичитав я в польській щоденній пресі статтю під заго-ловком "Криза діється нашим архітектам" (розуміється польським). — Автор жаліє, що архітекти по-дібно як малари чують якусь над-природну відразу до писання, що промовляють тільки рисунком а не познайомляють ширшого загалу з одним з найбільших мистецтв — архітектурою, — котра колись кар-мувала пануючими. Вкінці за-прошує автор своєю пресою, щоб да-

БОГДАН ЛЕЖИКИ.

"І остави нам долги наш!"

Вечоріло. Ноги мішали болото з снігом. Ще тільки денне хитав-ся сухий полин і дримав самотний будяк.

"Поспішаймо! А то до власного села не трафімо!"

Заснував руки в рукави і балував снігами.

"Деж панцивняний хрест? Ігрі Чи мене блуд вчепився, чи яка мара? Вісім літ, не такий великий час! Хоч сніги, рідну землю під ногами чую!"

Пригадав собі, що війна не одно-амінила. Йшов, аж у долині побачив село. Світлюся в хатах, з ко-минів снувалися дими, на пригірку бовваніла церква.

"Панькиш! — і він перехрестив-ся... Та неуже тих трохи хат, школа, церква, двір і коршма, це його рідне село? Таке мало, — а дитиною він гадав, що нічого біль-шого від отсних Паньковеців і немає. Змалди, бо він багато світа побачив. Від гр Італії аж до далекої Сибіри. Згадкам що лиш тепер до дому вертає, до жинки, Нога аєд-і-мали під ним. Чи жила вона? Як соєт давала раду? Чи знаєє його?"

Щоб не стрічати людей, цобрав загумінками. Був утомлений і ніби

паний. Утомлений від далекої до-роги, а паний від думок.

Грала в ухах широкі сибірські ріки, шуміла тайга, торохтіла, гар-чала і ніби зубами клалцала залі-зниця — довга, як світ. Аж Евро-пу побачив. Оснь, морози брали. Добре, що має теплі, шкіряні шта-ни і полушубок з футра. Але пасу не мав. І прийшлося всячину перехо-дити, заки до рідного краю до-бився, до свого села. Славить Бога, що все минуло, війна, полон, Си-бір, і цей поворот довгий. Заробив трохи грошей, з голими руками не вертає. Вісім літ життя чорт узяв. Та ще він, славить Бога, не стар-ий. "Поживемо!"

З тим до рідної хати добився. Здивувався, що не видно ні садів, ні хліва і що пес не вибіг йому на стрічу... Вішна...

З вікон на сніг дгадили два пасма червоного, теплого світла. Зна-читься — хата пустокою не стоїть... Хотілося кричати в радости, смія-тись, як вігер влегити туди — ви-татися...

Але щось його ніби за руку і за-серце зловило: "стіл!"

Пересуваюся попри стіну, кляк на прислу і зиркнув у вікно. Скрини білим озрусом накрига, сачка, в ку-ті дідух... тині Святини вечір... На покуті сидить хлоц, дів поварх грі-чать, на колінах у нього довільний хлопчина. Жінка поваєється біли печі...

Мало головою вікна не збив. По-чорніло в очах. Заграла гармати, зашуміла тайга, сго міг валитися на купу... Зрозумів усе... Його жін-ка, його шлюбна жінка, видалася. Вже й дитину собі придала. Світ-кують святині вечір. Діляться про-сфорною і цінуються — всі троє.

А він?... Власти туди, прогнати його, по-карати й, зробити лад! Він тут ха-зяїн і його тут право! З Сибіру на свята додому йшов, — пів світа перебрив!

На свята... Святині вечір нині... Най ще вечеру зідать. Останню... І як непомітно виринув іззаугла, так знов сховався туди. Загумінка-ми до коршин поволікся.

Коршма була сильно погаратана кулами. Вікна дощичками полатали. За шинкасом сиділа якась нова жидівка.

До коршин входили й виходили люди. Брали на свята горіаку, де-хто купував цукру і чаю. В ку-ті, під печю дримав нічний сторож.

Чужого чоловіка в полушубку, з коротко пристриженим волоссям, з довгими вусами й бородою ніхто не шанавав.

— Пригадатися? Пошо?.. Кра-ще тає. Казав собі подати седедда і чар-ку горіаки. Внилі і седеддем заку-сид.

— Подайте ще одну порцію, але велику.

Жидівка поставила на стіл най-більший калішок, який мада.

— Пан не тутешній?

— Ні.

— Здалеку?

— З другого кінця світа.

Жидівка вернула за шинкасом, під-перла бороду рукою і кивалася... Гордий.

Нараз пригадала собі сторожа.

— Павле! Ви мене не потребує-те пильнувати. Мене тут ніхто не вкраде.

Павло протирав очі і чіхрався бі-ля печі.

— То що?

— То йдіть і пильнуйте села. Як би так що до чого, то скажуть, чому я вас не вигнала з коршин.

— Або я пес, щоб мене виганя-ти! — обрушлася Павло. — От кра-ще дядиб і мені чарку горіаки. Ни-ни святині вечір.

— Не треба вам чарки, йдіть так. Ще влітєся і замерзнете да. Не хо-чу я клопоту. Павло перестав чіхрати плечі. За-те всі десять пальців запустив у чу-прину, як кіхті.

— От такий то мій святині вечір! — зігнув, ніби йому щось у гру-дах відіралося. Люда, як люда, а Павло, як свиня, тіаїзіє до святої вечери не сиде. Нема да і з ким. Вдано побоявда його жаді. Хо-